

Nr 187.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående överflyttning på övergångsstat av viss personal vid domänverket m. m.; given Stockholms slott den 3 mars 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 3 mars 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp:

Vid 1938 års riksdag antogs Kungl. Maj:ts förslag (prop. nr 267; R. skr. nr 372) till lag om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna. Lagen utfärdades sedermera den 17 juni 1938 (nr 297). Till grund för förslaget låg ett av skogslagkommissionen utarbetat betänkande i ämnet (stat. off. utr. 1937: 29). I betänkandet förordade kommissionen, att i sammanhang med genomförandet av den nya lagstiftningen indragning av viss personal vid

domänverket skulle företagas. I mitt yttrande till statsrådsprotokollet den 25 februari 1938 vid tillstyrkande av remiss till lagrådet av nämnda lagstiftningsförslag framhöll jag, att av frågan berörda indragningar vid domänverket borde underställas 1939 års riksdag. Jag torde nu få underställa Kungl. Maj:t denna fråga.

Till en början torde jag få erinra om, att den nya lagstiftningen om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna, bland annat, innebär, att från och med den 1 januari 1940 tillsynen över nämnda skogar överflyttas till skogsvårdsstyrelserna. För närvarande utövas tillsynen över dessa skogar och i viss utsträckning även vårderna och förvaltningen av desamma av tjänstemän vid statens skogsförvaltning. I anledning av att domänverkets befattning med allmänningsskogarna sålunda skall upphöra, kommer viss personal vid domänverket, vilken för närvarande är sysselsatt å nämnda skogar, att bli övertalig. För vinnande av närmare upplysning rörande omfattningen av den minskning i domänverkets personal, som kunde ifrågakomma i anledning av den nya lagstiftningen, inhämtade skogslagkommissionen yttrande från domänstyrelsen. I ett den 20 juli 1937 till kommissionen avgivet utlåtande anförde domänstyrelsen i denna fråga följande.

Med stöd av de utredningar, som verkstälts av överjägmästarna och jägmästarna inom de områden, där ifrågavarande skogar vore belägna, hade styrelsen i en tabell sammanställt uppgifterna angående det antal dagar, som skötseln av nu ifrågavarande skogar kunde anses hava tagit i anspråk beträffande såväl jägmästar- som kronojägarpersonal. Av tabellen framginge, att jägmästarpersonalen varit sysselsatt med hithörande arbetsuppgifter under sammanlagt c:a 19 månader, motsvarande två befattningshavare, huvudsakligen assistentarbetskraft, och kronojägarpersonalen under sammanlagt c:a 54 månader, motsvarande fem befattningshavare. Häri hade då icke inberäknats vare sig den tid, vilken belöpte på de inspektioner, som utfördes av överjägmästare, eller på den kontroll, som för närvarande ålåg domänverket beträffande de under särskilda förvaltare ställda allmänningarna.

Med ledning av inhämtade uppgifter i övrigt och i enlighet med de vid tidigare entlediganden av personal tillämpade principerna beräknade styrelsen, att en ordinarie assistent, en icke-ordinarie assistent, 2 ordinarie kronojägare och 3 icke-ordinarie kronojägare borde entledigas ur verkets tjänst, därest förvaltningen av och tillsynen över ovannämnda skogar icke längre skulle åvila domänverket.

Enligt de beräkningsgrunder, som vid föregående indragningar av personal inom domänverket tillämpats, skulle kostnaden för entledigandet av nyssnämnda befattningshavare utgöra:

Ordinarie personal: lön å indragningsstat:

1 ordinarie assistent: lönegrad 20	kronor	6,700
2 ordinarie kronojägare: lönegrad 9	»	6,600

Summa årlig kostnad kronor 13,300.

Icke-ordinarie personal: engångsersättning:

1 icke-ordinarie jägmästare: lönegrad 17; $\frac{1}{2}$ årslön	kronor	2,300
3 icke-ordinarie kronojägare: lönegrad 7; 3 årslöner	»	8,200

Summa engångsersättning kronor 10,500.

Vid ovanstående beräkning hade ortsgruppen för jägmästarpersonalen antagits vara D och för kronojägarpersonalen C, varjämte dyrtidstillägget uträknats efter 13 %/o. Beträffande den ordinarie personalen hade beräkningarna grundats på nettolönen, d. v. s. bruttolönen minskad med avdrag för tjänstepension.

Kommissionen har i sitt betänkande erinrat därom, att i samband med genomförandet av 1932 års lagstiftning om häradsallmänningar och vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden samt skogar å ecklesiastika boställen indragning ägt rum av den personal vid domänverket, som till följd av nämnda lagstiftning blev övertalig. Sedan förslag om sådan indragning framlagts i proposition nr 233 till 1933 års riksdag och i huvudsak av riksdagen godkänts, meddelade Kungl. Maj:t i *brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933* närmare bestämmelser i ämnet.

Kommissionen har i sitt betänkande lämnat följande redogörelse för innehållet av bestämmelserna i nämnda brev.

Enligt dessa bestämmelser skulle från och med den 1 januari 1934, då lagstiftningen om häradsallmänningar och vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden trädde i kraft, till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet överflyttas ett flertal ordinarie befattningshavare vid verket. Det skulle därvid ankomma på Kungl. Maj:t att, i enlighet med vissa av chefen för jordbruksdepartementet till statsrådsprotokollet över jordbruksärenden den 10 mars 1933 angivna riktlinjer för avskiljande av övertalig personal, meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare skulle överflyttas å indragningsstaten. Beträffande avlöningsförmåner för å indragningsstat sålunda uppförda befattningshavare skulle gälla, bland annat, följande grunder: 1) Befattningshavare å indragningsstat ägde åtnjuta avlöning med belopp, som skulle hava vid överflyttningen till indragningsstat tillkommit honom med tillämpning av den före den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket, samt pensionsrätt enligt för domänverket före sagda dag gällande pensionsbestämmelser. Där- est befattningshavare, som överflyttats till indragningsstat mot åtnjutande av avlöning enligt nu angivna bestämmelser, erhöle annan ordinarie befattning å rikets, riksdagens eller kommuns stat, skulle han vara skyldig att helt fråntråda avlöningsförmånerna å indragningsstaten, såvida de understege eller vore lika med de nya avlöningsförmånerna, samt, därest avlöningsförmånerna å indragningsstaten överstege berörda nya avlöningsförmåner, vidkännas mot de senare svarande avdrag. 2) Befattningshavare, som omedelbart före överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt det provisoriskt gällande avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket, finge, därest han före den 1 december 1933 anmält sig villig att, med avstående av honom jämligt den äldre lönestaten tillkommande avlöningsförmåner, underkasta sig vissa angivna inskränkningar i fråga om rätten till inkomst av sådan fast eller tillfällig arbetsanställning, som befattningshavaren erhöle, åtnjuta lön enligt nämnda provisoriska avlöningsreglemente samt pension enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. med däri sedermera gjorda ändringar. Dock skulle befattningshavare, som vid överflyttningen till indragningsstat åtnjutit lön enligt någon av lönegrupperna A, B eller C, uppbära lön enligt lönegrupp A, samt befattningshavare, som vid nämnda överflyttning åtnjutit lön enligt

någon av lönegrupperna D, E, F eller G, uppbära lön enligt lönegrupp B. — Kungl. Maj:ts ifrågavarande brev upptog även vissa grunder i fråga om ersättning till icke-ordinarie personal, som entledigades på grund av 1932 års förenämnda lagstiftning. Enligt dessa grunder skulle såsom villkor för erhållande av ersättning gälla, att befattningshavaren enligt i vederbörlig ordning utfärdade förordnanden tjänstgjort inom domänverket under sammanlagt minst tre år, varav minst femton månader under åren 1930—1932, samt att han icke erhållit någorlunda motsvarande anställning vare sig i statstjänst eller hos skogsvårdsstyrelse, stiftsnämnd eller pastorat. Beträffande ersättningens belopp stadgades, att för befattningshavare, som uppnått 40 levnadsår samt tjänstgjort inom domänverket sammanlagt minst 12 år, ersättning skulle utgå i form av förtidspension samt att övriga ersättningsberättigade befattningshavare skulle beredas avskedsersättning. Sagda pension och ersättning skulle utgå enligt vissa angivna normer, varierande efter tjänstgöringstidens längd. I fråga om avskedsersättning innehöllo dessa normer bland annat, att sådan ersättning skulle för varje påbörjat tjänstgöringsår till och med sex utgöra en sjättedel av årsinkomsten av den förlorade anställningen samt att för varje ytterligare tjänstgöringsår till och med nio ersättningen skulle utgå med en fjärdedel av årsinkomsten, för varje därpå följande tjänstgöringsår till och med tolv med en tredjedel av årsinkomsten samt för varje ytterligare tjänstgöringsår till och med femton påbörjade år med två femtedelar av samma årsinkomst. Avskedsersättning till befattningshavare, som innehade mer än nio tjänstgöringsår, skulle, med visst undantag, utgå i form av livränta.

För de kostnader, som domänfonden på grund av bestämmelserna i Kungl. Maj:ts ifrågavarande brev åsamkats för den personal, som till följd av 1932 års omförmälda lagstiftning blivit övertalig, har fonden — i den mån dessa kostnader ej ersatts av kyrkofonden — erhållit gottgörelse genom särskilda för ändamålet anvisade statsanslag.

Kommissionen har framhållit, att enligt beslut vid 1937 års riksdag skulle i samband med genomförandet av den nya lagstiftningen angående skyddsskogar, som antagits av samma års riksdag, indragning från och med den 1 januari 1938 äga rum av viss domänverkspersonal, som i anledning av sagda lagstiftning bleve övertalig. I överensstämmelse med berörda beslut hade Kungl. Maj:t i brev till domänstyrelsen den 11 juni 1937 i fråga om nämnda personal föreskrivit, att det skulle ankomma på Kungl. Maj:t att meddela beslut, i avseende å vilka befattningshavare skulle överflyttas å indragningsstat, samt att beträffande avlöningsförmåner för de å indragningsstaten uppförda befattningshavare samt ersättning till de icke-ordinarie befattningshavare vid domänverket, som entledigades till följd av den nya lagstiftningen, enahanda grunder, som i sådant hänseende stadgats i Kungl. Maj:ts förenämnda brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933, skulle gälla.

Vidare har kommissionen erinrat, att det i Kungl. Maj:ts brev den 14 juni 1933 omförmälda provisoriska avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket den 22 juni 1920 numera ersatts med avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) för samma tjänstemän. Jämlikt reglementets ursprungliga lydelse skulle detta enligt vad kommissionen yttrat gälla allenast till och med den 31 december 1937 men genom kungörelsen den 18 juni 1937

(nr 586) har föreskrivits, att reglementet med däri gjorda ändringar skulle äga tillämpning tills vidare. Kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. hade numera ersatts med reglementet den 30 juni 1934 (nr 442) angående tjänstepension för tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen (civila tjänstepensionsreglementet).

Kommissionen har därefter i sitt betänkande rörande de ifrågasatta indragningarna anfört följande.

Enligt domänstyrelsens beräkning bliva vid genomförandet av den nya lagen om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna följande befattningshavare vid domänverket övertaliga: 1 ordinarie assistent, 2 ordinarie kronojägare, 1 icke-ordinarie jägmästare och 3 icke-ordinarie kronojägare. Mot denna beräkning har kommissionen ej funnit anledning till erinran.

Från statens synpunkt är uppenbarligen önskvärt, att nämnda övertaliga personal i möjligaste mån utnyttjas genom dess användande i andra allmänna tjänster, för vilka personalen besitter erforderlig kompetens. Särskilt är av vikt, att det behov av personal, som den nya lagstiftningen rörande allmänningsskogarna kommer att medföra för vederbörande skogsvårdsstyrelser och allmänningsstyrelser, i den mån så lämpligen kan ske, tillgodoses genom anställande hos nämnda styrelser av övertaliga domänverkstjänstemän. Detta syfte skulle, utan åsidosättande av styrelsernas berättigade intressen, vinnas, därest skyldighet stadgades att i första hand kungöra de befattningar hos styrelserna, som nyinrättas eller bliva lediga i anledning av den nya lagstiftningen, till ansökan för domänverkets tjänstemän eller personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelse. Allenast om lämplig sökande därvid icke anmält sig, skulle befattningen efter Kungl. Maj:ts medgivande få förklaras ledig till ansökan även för annan person. Nyssnämnda skyldighet torde emellertid endast böra föreskrivas i fråga om de skogsvårdsstyrelser och allmänningsstyrelser, till vilka enligt kommissionens förslag statsbidrag skall utgå till gäldande av tillsyns- eller förvaltningskostnader. Därest den nya lagstiftningen rörande allmänningsskogarna samt kommissionens förslag angående statsbidrag till skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs, Västerbottens och Norrbottens län samt vissa allmänningsstyrelser i Västerbottens län vinna statsmakternas bifall, torde sålunda såsom villkor för beviljande av sådant bidrag till nämnda styrelser böra stadgas, att omförmälda ordning skall tillämpas vid tillsättande hos styrelserna av sådana befattningar, som nyss nämnts.

Då det ej på förhand kan bedömas, huruvida eller i vilken omfattning ifrågavarande övertaliga tjänstemän vid domänverket komma att erhålla anställning hos nämnda skogsvårdsstyrelser eller allmänningsstyrelser eller eljest frånträda sina befattningar hos domänverket, torde i överensstämmelse med det förfaringssätt, som i motsvarande avseende tillämpades vid genomförandet av 1932 års lagstiftning angående häradsallmänningar m. fl. skogar och som enligt beslut vid 1937 års riksdag jämväl skall tillämpas vid genomförandet av den vid samma riksdag antagna lagstiftningen angående skyddsskogar, samtliga dessa tjänstemän böra indragas. Denna indragning torde, jämväl i anslutning till sagda förfaringssätt, i fråga om enskilda befattningshavare böra ske sålunda, att dylika befattningshavare från och med ikraftträdandet av den föreslagna nya lagstiftningen överföras på indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet med rätt för Kungl. Maj:t att meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare skola överflyttas å indragningsstaten. Beträffande avlöningsförmåner för å indragningsstaten uppförd befattningshavare synas böra gälla enahanda grunder, som före-

skrivs i Kungl. Maj:ts förenämnda brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933, med iakttagande att vad i nämnda brev stadgas om avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket samt kungörelsen den 15 juni 1922 med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. i stället skall gälla avlöningsreglementet den 15 juni 1934 för tjänstemän vid domänverket samt civila tjänstepensionsreglementet den 30 juni 1934. Vad angår icke-ordinarie befattningshavare vid domänverket, som entledigats till följd av den nya lagstiftningen torde sådan befattningshavare under de i sagda brev angivna förutsättningar böra tillerkännas rätt till ersättning av domänfonden. Denna ersättning synes böra utgå enligt de normer, som för motsvarande fall angivas i nyssberörda brev.

För de utgifter, som domänfonden med tillämpning av nu angivna grunder får vidkännas för ifrågavarande övertaliga befattningshavare, torde fonden böra beredas ersättning genom särskilda för ändamålet anvisade statsanslag. Då storleken av berörda utgifter är beroende därpå, huruvida och i vilken omfattning här avsedda befattningshavare komma att övergå till förenämnda skogsvårdsstyrelser eller allmänningsstyrelser eller eljest frånträda sina tjänster vid domänverket, kan någon beräkning av ifrågavarande anslagsbelopp ej verkställas av kommissionen. På sätt framgår av domänstyrelsens yttrande torde domänverkets utgifter i förevarande avseende högst komma att avse en årlig kostnad av 13,300 kronor samt en engångsersättning av 10,500 kronor.

Kommissionen har på grund av vad sålunda anförts föreslagit

att från och med ikraftträdandet av den av kommissionen föreslagna nya lagstiftningen om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet överflyttas 1 ordinarie assistent och 2 ordinarie kronojägare med rätt för Kungl. Maj:t att meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare skola överflyttas å indragningsstaten;

att i fråga om avlöningsförmåner för de å indragningsstaten uppförda befattningshavare samt ersättning för de icke-ordinarie befattningshavare vid domänverket, som entledigas till följd av berörda nya lagstiftning, enahanda grunder, som i sådant avseende föreskrivits i Kungl. Maj:ts brev till domänstyrelsen den 14 juni 1933, förklaras skola äga tillämpning med iakttagande, att vad i nämnda brev stadgas om avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket samt kungörelsen den 15 juni 1922 med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. i stället skall gälla avlöningsreglementet den 15 juni 1934 för tjänstemän vid domänverket samt civila tjänstepensionsreglementet den 30 juni 1934;

samt att för de utgifter, som domänfonden enligt kommissionens nu avgivna förslag får vidkännas för nämnda ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare, fonden beredes ersättning genom särskilda å nionde huvudtiteln anvisade statsanslag.

Över kommissionens ifrågavarande betänkande hava efter remiss *yttranden* avgivits av kammarkollegiet, domänstyrelsen jämte vederbörande tjänstemän vid statens skogsförvaltning, statskontoret, riksräkenskapsverket, kommunikationsverkens lönenämnd samt länsstyrelserna, skogsvårdsstyrelserna,

landstingens och hushållningssällskapens förvaltningsutskott i Kopparbergs, Gävleborgs, Västerbottens och Norrbottens län, styrelserna för besparings-skogarna och allmänningsskogarna i nämnda län samt delägarna i nämnda skogar och de samfällda husbehovsskogarna ävensom centralrådet för skogs-vårdsstyrelsernas förbund, Norrlands skogsvårdsförbund, skogsägarnas riks-förbund samt Sveriges skogsägareförbund. I de avgivna yttrandena har kommissionens förslag, såvitt angår indragning av personal vid domänverket, i huvudsak tillstyrkts eller lämnats utan erinran.

Riksräkenskapsverket, statskontoret och kommunikationsverkens löne-nämnd hava emellertid förordnat, att de ordinarie befattningshavare, vilka äro avsedda att överföras till övergångsstat, skola bibehållas vid tjänstgöringsskyldighet.

Vidare har *lönenämnden* anfört i huvudsak följande.

De genom Kungl. Maj:ts brev den 14 juni 1933 stadgade grunder och villkor för ersättning till övertalig ordinarie personal byggde därpå, att befattningshavarna icke voro tillförsäkrade att — vid överflyttning till indragningsstat — bibehållas vid högre avlöningsförmåner än dem, som enligt kungörelsen den 20 juni 1918, nr 590, tillkommo ordinarie personal vid skogsstaten. Denna avlöning understeg väsentligt den, som befattningshavarna med tillämpning av det provisoriska avlöningsreglementet den 22 juni 1920 omedelbart före överflyttandet till indragningsstat åtnjutit. Dessa förutsättningar möjliggjorde utformandet av de — till besparingar å indragningsstaten syftande — bestämmelserna i brevet den 14 juni 1933, varigenom de till indragningsstat överflyttade befattningshavarna funno med sin ekonomiska fördel förenligt att söka de hos skogsvårdsstyrelser och övriga institutioner, till vilka arbetsuppgifter överflyttats från domänverket, i samband därmed nyinrättade tjänsterna.

Liknande förutsättningar torde emellertid knappast kunna anses vara förhanden beträffande de ordinarie befattningshavare vid domänverket, vilka vid genomförandet av den nu föreslagna nya lagstiftningen skulle överflyttas till indragningsstat. På ordinarie tjänstemän vid domänverket är nämligen avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) numera tillämpligt. Sagda avlöningsreglemente, som enligt stadgande i dess 35 § skall lända till efterrättelse till och med den 31 december 1937, har genom kungörelsen den 18 juni 1937 (nr 586) förklarats skola äga tillämpning tills vidare. Med detta uttryck synes — att döma av propositionen i ämnet (1937: 214) — hava åsyftats att giva nämnda avlöningsreglemente samma definitiva karaktär, som tillkommer avlöningsreglementena för kommunikationsverken m. fl. nyreglerade verk, vilka avlöningsreglementen från början fastställts utan angivande av viss begränsad giltighetstid.

Liknande synpunkter hava även framförts av *statskontoret*.

Med hänsyn till att frågan om löneförmåner åt indragen personal torde påverkas av det nya civila avlöningsreglementet, vilket träder i kraft den 1 juli 1939, har från *domänstyrelsen* inforrats en *promemoria* i ämnet.

I promemorian har anförts följande:

1. *Ordinarie personal.*

Enligt domänstyrelsens beräkningar bliva 1 ordinarie assistent och 2 ordinarie kronojägare övertaliga i samband med överflyttandet av allmän-

ningsskogarna till annan administration. Vid de närmast föregående årens ändringar i skogslagstiftningen har den övertaliga personalen förts på in-
dragningsstat då det icke ansetts skäligt att förvärra de redan förut svåra
personalförhållandena inom domänverket genom en skyldighet för verkssty-
relsen att i sin tjänst utnyttja befattningshavare, vilka använts för arbets-
uppgifter, som frångått verket. Samma motiv förefinnas även vid detta
tillfälle att helt avskilja de övertaliga tjänstemännen. En viss olikhet före-
ligger dock, såsom lönenämnden och statskontoret påpekat, enär de till in-
dragning ifrågasatta befattningshavarna i besparingssyfte för staten tidigare
kunnat ställas inför valet mellan oregrerad och reglerad lön. Denna möjlig-
het föreligger icke längre, och detta oavsett om domänverkets nuvarande
avlöningsreglementet betraktas såsom provisoriskt eller ej, då civila avlö-
ningsreglementet från och med den 1 nästkommande juli träder i tillämp-
ning även å domänverkets tjänstemän.

Ett överförande vid årsskiftet 1939/40 av vissa befattningshavare å in-
dragningsstat skulle således ställa dessa tjänstemän i ett gynnsammare läge
än tidigare indragna samtidigt som statens kostnader eventuellt skulle ökas,
bland annat, på grund av omöjligheten att reglera indragningsstatslönerna
med hänsyn till tjänstemännens inkomster av annan verksamhet.

Därest sist anförda skäl anses vara av utslagsgivande betydelse, torde i
stället för indragningsstat ett överförande å övergångsstat med tjänstgörings-
skyldighet böra ifrågakomma. Med hänsyn till att domänstyrelsen vid va-
let av de tjänstemän, som anses böra entledigas, i verkets intresse söker av-
skilja sådana, som på grund av mindre god hälsa eller av andra anledningar
äro minst lämpade för fortsatt tjänstgöring, synes styrelsen böra åläggas att
bereda dessa befattningshavare arbete för framtiden eller återföra dem å
ordinarie stat endast i den mån styrelsen finner lämpligen kunna ske.

Avlöningarna till tjänstemän å övergångsstat kunna enligt tidigare tilläm-
pade grunder beräknas utgöra:

1 ordinarie assistent: lönegrad 20	kronor	7,200
2 ordinarie kronojägare: lönegrad 9	»	7,600

Summa kronor 14,800.

Vid ovanstående beräkning har ortsgruppen för assistenten antagits vara
D och för kronojägarna C. Lönen är bruttolönen för löneklasserna 22 och
12 respektive enligt civila avlöningsreglementet jämte 3 % rörligt tillägg.

Då ifrågavarande tjänstemän äro avsedda att utnyttjas i verkets tjänst,
torde inga särskilda mot ovanstående beräkningar svarande anslag behöva
anvisas annat än för de, för närvarande icke beräkningsbara tider, då lämp-
ligt arbete ej kan beredas de till övergångsstat överförda.

Beträffande avlöningsförmånerna torde förslagsvis följande grunder böra
tillämpas. Under de tider, vederbörande är inkallad till tjänstgöring, skola
samma bestämmelser gälla som för motsvarande befattningshavare i aktiv
tjänst. Under de tider, då tjänsteman, som nu avses, ej kan beredas arbete,
synes lämpligen motsvarande anordning, som för de å indragningsstat upp-
förda, böra i tillämpliga delar komma till användning. Till övergångsstat
överförd tjänsteman torde således, när han icke av verket utnyttjas, böra
erhålla lön enligt ortsgrupp A, om han före överflyttningen åtnjutit lön en-
ligt någon av ortsgrupperna A, B eller C, samt enligt ortsgrupp B, om han
före överflyttningen åtnjutit lön enligt någon av ortsgrupperna D, E, F, G,
H eller I.

I fråga om rätt till löneklassuppflyttning samt beträffande de i civila av-
löningsreglementet under 2 kap., 3 kap., 5 kap. 32—39 §§, 6 kap. och 7

kap. meddelade bestämmelser torde tid, varunder till övergångsstat överförd tjänsteman icke är inkallad till tjänstgöring, icke böra tagas i betraktande.

Beträffande skyldighet att avgå med och rätt till pension torde motsvarande bestämmelser böra gälla som för tjänsteman i aktiv tjänst.

I fråga om sättet för avskiljande av den personal, som skall överföras å övergångsstat synes enahanda förfarande kunna tillämpas, som kommit till användning i samband med de föregående årens indragningsstater. Detta innebär att, sedan personalen inom vederbörande befattningshavargrupper beretts tillfälle att inom viss angiven tid uttala sina önskemål, domänstyrelsen avger förslag i ärendet till Kungl. Maj:t, varom de å förslaget uppförda befattningshavarna erhålla meddelande jämte besvärshänvisning. Sedan klagotiden utgått, beslutar Kungl. Maj:t i saken.

Vid en jämförelse med bestämmelserna vid överförandet enligt beslut av 1925 års riksdag av vissa militärer å övergångsstat bliva kostnaderna jämligt ovan föreslagna grunder icke högre, varemot de kunna hliva lägre. De militära befattningshavare som tvångsvis överfördes — den enda form, som i nu förevarande sammanhang praktiskt sett torde kunna ifrågakomma — erhöilo nämligen lön beräknad efter B-ort, oavsett vilken ortsggrupp de före överförandet tillhört.

2. *Icke-ordinarie personal.*

Enligt domänstyrelsens beräkningar skola 1 icke-ordinarie jägmästare och 3 icke-ordinarie kronojägare i detta sammanhang entledigas. I motsats till vad fallet är beträffande den ordinarie personalen, finnas i fråga om den icke-ordinarie personalen inga lönetekniska eller andra hinder för tillämpandet av samma bestämmelser och samma procedur, som vid de föregående årens avskiljande av dylika befattningshavare kommit till användning. Dock skall den tjänstgöring under femton månader, som utgör en av förutsättningarna för rätt till ersättning, hava infallit under åren 1936—1938, och årsinkomsten skall beräknas på grundval av inkomsterna av anställningen under tiden 1 januari 1938—31 december 1939.

Kostnaderna för avskiljandet av ovan angivna personal kunna under enahanda förutsättningar som beträffande den ordinarie personalen beräknas utgöra:

Engångsersättning.

1 icke-ordinarie jägmästare: lönegrad 17; $\frac{1}{2}$ årslön	kronor	2,400
3 icke-ordinarie kronojägare: lönegrad 7; 3 årslöner	»	8,400

Summa engångsersättning kronor 10,800.

Statskontoret har i yttrande över promemorian anført följande:

I anledning av det i förevarande promemoria framlagda förslaget angående indragning av personal vid domänverket — enligt vilket den å övergångsstat överförda personalen skulle återföras å ordinarie stat eller överhuvud taget beredas arbete endast i den mån domänstyrelsen funne så lämpligen kunna ske — vill statskontoret för sin del ifrågasätta, huruvida icke skyldighet bör föreskrivas för styrelsen att utan dylik prövning återföra här avsedda ordinarie personal å den ordinarie staten och överhuvud taget bereda den övertaliga personalen arbete, så snart möjlighet härtill föreligger. Som skäl för denna uppfattning får statskontoret framhålla, att det enligt civila avlöningsreglementets bestämmelser, som för domänverkets personal skola träda i tillämpning från och med den 1 juli 1939, icke blir möjligt att såsom tidigare varit fallet föreskriva någon löneminskning under de tidsperioder, varunder vederbörande icke varit inkallad till tjänstgöring. Un-

der sådana förhållanden och då någon nämnevrd försämring i befordringsförhållandena för domänverkets personal icke kan sägas inträda, om det fåtal befattningshavare, varom här är fråga, även i fortsättningen bibehålles i tjänstgöring, synes det statskontoret ur olika synpunkter mest tilltalande att medgiva sagda personal tjänstfrihet i minsta möjliga omfattning.

I övrigt har förslaget icke givit statskontoret anledning till erinran.

Kommunikationsverkens lönenämnd har i avgivet yttrande över promemorian anslutit sig till vad statskontoret sålunda anfört.

*Departements-
chefen.*

I anslutning till vad domänstyrelsen anfört i sitt yttrande till skogslagkommissionen den 20 juli 1937 torde böra beräknas att i sammanhang med ikraftträdandet den 1 januari 1940 av lagen den 17 juni 1938 (nr 297) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna bliva övertaliga en ordinarie assistent och två ordinarie kronojägare samt en icke-ordinarie jägmästare och tre icke-ordinarie kronojägare.

Den övertaliga ordinarie personalen torde såsom föreslagits i den inom domänstyrelsen utarbetade promemorian böra överflyttas å övergångsstat. På sätt statskontoret framhållit bör härvid föreskrivas, att domänstyrelsen skall återföra personalen på ordinarie stat och överhuvud taget bereda densamma arbete, så snart tillfälle erbjuder sig. Det torde icke vara möjligt att för tid, då tjänstgöring icke fullgöres, på sätt tidigare i motsvarande fall skett främtaga befattningshavare vid domänverket löneförmåner, som skola utgå enligt vid överförandet å övergångsstat gällande avlöningsbestämmelser.

I överensstämmelse med vad tidigare föreskrivits vid indragning av personal vid domänverket torde Kungl. Maj:t äga besluta, vilka befattningshavare som skola överflyttas på övergångsstat.

Vad angår den icke-ordinarie personalen torde i fråga om den tillämpas enahanda bestämmelser, som för motsvarande fall angivas i Kungl. Maj:ts förut omförmälda brev den 14 juni 1933 angående indragning av den enligt 1933 års riksdagsbeslut övertaliga icke-ordinarie personalen.

Från statens synpunkt är det önskvärt, att det ökade personalbehov, som den nya lagstiftningen kan komma att medföra för skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län, i den mån så lämpligen kan ske tillgodoses genom anställande hos styrelsen av de domänverkets icke-ordinarie tjänstemän, som i följd av lagstiftningen bliva övertaliga. Detta syfte torde kunna vinnas, därest skogsvårdsstyrelserna i nämnda län åtaga sig att i första hand kungöra de befattningar, som nyinrättas eller bliva lediga på grund av den nya lagstiftningen, lediga till ansökan för domänverkets tjänstemän eller personal med mera fast anställning hos skogsvårdsstyrelserna samt, därest lämplig sökande därvid icke anmält sig, allenast efter Kungl. Maj:ts medgivande ledigförklara befattningen även för andra sökande. Jag tillstyrker därför i anslutning till vad skogslagkommissionen föreslagit, att såsom villkor för beviljande av statsbidrag till skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län från nionde huvudtitelns anslag till skogsvårdens befrämjande

stadgas, att omförmälda ordning tillämpas vid tillsättande av sådana befattningar, som nu nämnts.

För de utgifter domänfonden får vidkännas för ifrågavarande övertaliga befattningshavare bör fonden beredas ersättning av statsmedel. Mot de i promemorian gjorda beräkningarna rörande domänfondens utgifter i förevarande hänseende torde i huvudsak intet vara att erinra. Med hänsyn till att den nya lagstiftningen icke träder i kraft förrän den 1 januari 1940 och då det i riksstaten upptagna anslaget till ersättning till statens domäners fond för utgifter för övertalig personal avser medelsåtgången under det kalenderår, vars senare hälft ingår i det budgetår, för vilket medel anvisas, inträder behovet av ökat anslag i anledning av vad här föreslagits först med budgetåret 1940/41.

Under åberopande av det anförda får jag sålunda hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta,

att från och med ikraftträdandet den 1 januari 1940 av lagen den 17 juni 1938 (nr 297) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna till övergångsstat med tjänstgöringsskyldighet skola överflyttas en ordinarie assistent och två ordinarie kronojägare med rätt för Kungl. Maj:t att meddela beslut i avseende å vilka befattningshavare, som sålunda skola överflyttas,

att i fråga om ersättning till de icke-ordinarie befattningshavare, som entledigas till följd av berörda lag, de förut av mig tillstyrkta grunderna skola gälla, samt

att Kungl. Maj:t skall äga utfärda de övergångsbestämmelser och tillämpningsföreskrifter, som för genomförande av ifrågavarande överflyttning på övergångsstat och indragning av personal vid domänverket må erfordras.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnar Sandström.